

Ülésnap	Napirend	Felszólaló
2005. május 18. (Naplószám: 226.)	Az Állami Számvevőszék 2004. évi tevékenységéről szóló jelentés, valamint az Állami Számvevőszék 2004. évi tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája	Dr. Kovács Árpád elnök (expozé és a vitát követő válasz)

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója:

„Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Most, amikor élek a megtisztelő lehetőséggel, és az Állami Számvevőszék elmúlt évi tevékenységét értékelő beszámolómat néhány gondolat-
tal szóban is kiegészítem, abból indulok ki, hogy a számvevőszéki ellenőrzés alapvető célja az államháztartás, a nemzetgazdaság működési biztonságának előmozdítása. Amikor az önök munkájának szolgálatában javaslatokat teszünk, szándékunk szerint nemcsak a hibák közvetlen felszámolásához, hanem a problémák szorításából a kiűtkereséshez szeretnénk hozzájárulni.

Az Országgyűlés figyelve, bátorítása és a munkánkat értékelő, szakmai fejlődésünk irányait kijelölő határozatai alapvető jelentőségűek számunkra. Az Országgyűlés határozatának megfelelően került sor az elmúlt évben a számvevőszéki törvény módosítására. A törvénymódosítás egyértelművé tette, hogy az Országgyűlés pénzügyi-gazdasági ellenőrző szerve egyben a magyar állam legfőbb pénzügyi kontrollintézménye. Ez a megtisztelő megjelölés tágítja mozgásterünket, egyben növeli, és mondhatom, súlyossá teszi felelősségünket is.

Ellenőrzéseink súlypontjait az elmúlt évben is úgy alakítottuk ki, hogy munkánkat a közszféra, illetve a nemzetgazdaság kritikus pontjaira, a jelentős gazdasági kockázatokat hordozó folyamatokra, valamint a lakosság életminőségét befolyásoló területekre összpontosítsuk. Irányadónak tekintettük az Országgyűlés határozatát,

amely a zárszámadás és az önkormányzati ellenőrzés körében jelölt ki súlyponti feladatokat.

Az Országgyűlés szükségesnek tartotta a zárszámadási ellenőrzés keretében a pénzügyi beszámolók megbízhatóságát minősítő ellenőrzések teljes körűvé tételét. Ezt az általunk vállalt körben megvalósítottuk. E vállalás 2004-ben ellenőrzési kapacitásunk közel egyötödét igényelte. Meg kell jegyezni, hogy a kormány még nem teljesítette teljeskörűen az Országgyűlés határozatában megszabott kapcsolódó feladatokat. Megvalósulásuk pedig nélkülözhetetlen ahhoz, hogy teljes körűvé és zárt rendszerűvé váljon a megbízhatósági ellenőrzés, és erre építve - és ez a lényeg - fokozottan fordíthassuk figyelmünket a közsféra hatékonyságának a vizsgálatára.

Az Országgyűlés határozatának megfelelően kiemelten kezeltük az önkormányzatok ellenőrzését. Kapacitásunk mintegy harmadával ellenőriztük az önkormányzatokat, és ezen belül az eddigieknél nagyobb súllyal, az összes kapacitás negyedrésszének felhasználásával végeztük gazdálkodásuk úgynevezett átfogó ellenőrzését. Az ezzel foglalkozó önálló jelentéseink száma a 2003. évhez képest az elmúlt évben közel ötszörösére nőtt. Egyik évről a másikra jelentősen több olyan jelentés készült, amely egy-egy nagyobb város, megyei önkormányzat, illetve a főváros gazdálkodásának vizsgálati tapasztalatait foglalta össze, és tette meg a jobbítás szándékával javaslatait.

Stratégiánknak megfelelően az egyedi vizsgálatok mellett igyekeztünk az államháztartás egy-egy területéről átfogó képet adni. Elemeztük a pénz- és vagyonmozgások mögött meghúzódó folyamatokat, a tipikus problémákat és azok okait is. Ellenőrzési tapasztalataink feldolgozásával Fejlesztési és Módszertani Intézetünk önálló kutatásokon alapuló tanulmányokkal árnyalta a hazai privatizáció, a felsőoktatás, az egészségügy, valamint az állam és a magánszektor kapcsolatának főbb vonásait és azok mozgatóit. Ellenőrzéseink és az említett tanulmányok egyaránt felhívják a figyelmet azokra az összefüggésekre is, amelyek az Európai Unió tagjaként befolyásolják nemzetgazdaságunk kibontakozásának lehetőségeit és korlátait. Ezek is megerősítik, hogy tovább javítandó az államháztartás működésének átláthatósága, kiszámíthatósága és elszámoltathatósága.

Tisztelt Országgyűlés! A pénzügyi kormányzat a 2005. évi előirányzatok meghatározásához új típusú költségvetési tervezési módszert alakított ki, emellett az átláthatóság javítása érdekében módosította

a költségvetés fejezeti rendjét, és az államháztartási fejlesztésekkel, valamint az Európai Unióval kapcsolatban új összefoglaló adatokat is kimunkált. Ezek jelentős eredmények, de arról sem feledkezhetünk meg - s ez is igen lényeges sajnós -, hogy hasonlóan a közelmúlt éves költségvetési javaslataihoz, legutóbb a 2005. évre vonatkozóan sem értékelhettük teljesnek és megnyugtatónak az adóbevételi, valamint a vámbevételi előirányzatok megalapozottságát. A költségvetési törvényjavaslat mérleg szerinti bevételi főösszegének több mint felét kényszerültünk olyannak minősíteni, hogy teljesíthetőségük közepes, illetve magas kockázatú. Szintén a korábbiakhoz hasonlóan immár tartóssá vált irányzat, hogy a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak körében is a hiánnyal kapcsolatos kockázatokra kellett felhívni a figyelmet.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyek és Urak! Ma az Európai Unió teljes jogú tagjaként az európai belpiac szereplői vagyunk. Helyzetünket azonban csak akkor tudjuk megfelelően kiaknázni, ha képesek vagyunk, képesek leszünk a közlekedési, a kereskedelmi, a pénzügyi és korántsem utolsósorban a jogbiztonsági, közigazgatási infrastruktúránkat fejleszteni, mondhatni, európai szintűvé tenni. A magyar gazdaság felzárkóztatása, versenyképességének javítása többek között az infrastrukturális lemaradásunk mielőbbi mérséklődését és ennek érdekében a beruházási ráta érzékelhető növelését igényli. Ugyanakkor azonban lehetőségeink korlátokat szabnak az állami forrásokból megvalósítható beruházások növelésének. Minden bizonnyal az egyik lehetséges kitörési pont, a feszültségek oldásának útja a közszféra és a magánszektor új és korszerű együttműködési lehetőségeinek kibontakoztatása. Erre a költségvetést - hangsúlyozom - rövid távon kímélő megoldásra világszerte sikeres és bizony kevésbé sikeres példák vannak. Az úgynevezett public private partnership konstrukció alkalmazása már nálunk is előtérbe került. Az ilyen megoldások, hangsúlyozom, ha jól előkészítik őket, ha gondoskodnak a kockázatmegosztásról, és ha az előbb megvalósuló fejlesztések nyomán realizált gazdasági, társadalmi haszon nagyobb, mint a különböző hitelkonstrukciók, kivásárlások, rendelkezésreállási díjak nyomán előálló jelentős, sokszor igen jelentős többlet, akkor ezek célszerű és hasznos lépésként értékelhetők.

A fejlesztések kétségkívül számottevően javíthatják a nemzeti versenyképességet, ugyanakkor a költségvetésre és az államadóságra gyakorolt együttes pénzügyi determinációs hatásuk azonban, figye-

lemmel az évtizedes léptékű időtávra is, a generációs felelősséget előtérbe állító körütekintésre, mérlegelésre inthet mindnyájunkat. Megkülönböztetett figyelmet ezért érdemelnek azok az eddigi ellenőrzési megállapítások, amelyek hiányolták a projektek és a megvalósításukban közreműködők kiválasztására, valamint az előnyöket, hátrányokat és kockázatokat feltáró pénzügyi számításokra vonatkozó részletesebb információkat. Vizsgálataink azt is felszínre hozták, hogy a már épülő vagy kivitelezés előtt álló autópályák koncesszióba adásának jogi feltételei és a konstrukció garanciarendszere nem ismeretesek.

Tisztelt Országgyűlés! A nemzetgazdaság kulcsterületeire kiterjedő ellenőrzéseink tapasztalatai nem hagynak kétséget, hogy szükség lenne a kialakuló nemzetgazdasági léptékű tervezést megerősíteni. Különösen a makrogazdasági pénzügyi előregondolkodás, a prognosztizálás és elemzés erősítése fontos ahhoz, hogy jól megalapozhassuk a 2007 és 2013 közötti időhorizontra az Európai Unió költségvetéséhez is igazodó hazai költségvetés- és fejlesztéspolitikát. Ez szükséges ahhoz, hogy az eddigieknél kisebb zökkenőkkel, kevesebb késlekedéssel kiaknázzuk az uniós tagság előnyeit, és kellő biztonsággal menedzseljük a támogatások jó hatásfokú és a rigorózus közösségi szabályozási követelményeknek megfelelő hasznosítását. Szükséges továbbá az önkormányzati rendszer régóta hangoztatott megújítása. Megkerülhetetlen a regionális fejlődés felgyorsítása, az Európai Unió igényeihez igazodó régiók kiépítése is.

Az európai uniós tagság igényli, hogy a régiók sokrétű szolgáltatásokat tudjanak nyújtani, ehhez megfelelő intézményrendszer is szükséges, különben nem leszünk alkalmasak a források fogadására és felhasználására. Mindezt persze jól tudjuk; mindezt az európai források hasznosításával kapcsolatos ellenőrzési tapasztalataink is meszesemenően alátámasztják. Azokról - ezúttal először - áttekintő jelentést adtunk az uniós partnerszervezetünknek, az Európai Unió Számvevőszékének. Vele a már korábban kialakult és most kibővült intézményi kooperáció arra is rávilágított, hogy luxembourgi kollégáink igénylik a munkamegosztást a nemzeti számvevőszékekkel, és fokozott figyelmet fordítanak azok ellenőrzési tapasztalataira. Jövőre az Állami Számvevőszéktől azt várják, hogy az Európai Unióval kapcsolatos, mindenekelőtt az úgynevezett strukturális alapokkal és a kohéziós alappal összefüggő pénzmozgások ellenőrzését végző hazai szervezetek munkáját szakmai szempontból értékelje, tehát a

monitoringot, és ezekhez kapcsolódóan mutassa be saját ellenőrzési tapasztalatait is. Ez annál inkább fontos és egyben közös érdekünk, mert az együttműködés egyik alapfeltétele a megfelelő külső és belső transzparencia. Tehát megbízhatóan és az uniós követelményeknek megfelelően kell elszámolni a kapott források szabályos és hatékony felhasználásáról. Ilyen körülmények között az átláthatóság és az elszámoltathatóság megfelelő szintje - amelynek kialakítása a számvevőszéki stratégia alapvető célja - egyáltalán nem pusztán nemzeti belügy. Így például nemcsak a magunk érdeke, hogy a töredezett szabályozás helyett végre egy egységes államszámviteli törvény adjon elszámolási keretet. Megjegyzem, ennek szükségességéről először hat évvel ezelőtt beszéltem a képviselő hölgyek és urak messzemenő egyetértésével találkozva.

Tisztelt Országgyűlés! Az ellenőrzések által évek óta visszatérően felszínre hozott és így tipikusnak tekinthető költségvetési tervezési és végrehajtási anomáliák a pénzügyi szakapparátus erőfeszítései nyomán több területen fokozatosan visszaszorulnak. Mégsem szűnnek meg teljesen, mert okaik, gyökereik sok tekintetben nem kizárólag a költségvetési és pénzügyi rendszeren belül, hanem tágabb horizonton, az állam, illetőleg az államháztartás szerepvállalása elvi és szemléleti bizonytalanságainak körében, a vagyongazdálkodás anomáliáiban találhatók meg. Azt nem lehet állítani, hogy ellenőrzéseink nem tapasztalnak jó helyi kezdeményezéseket a központi költségvetés vagy akár az önkormányzati szféra intézményei működésében, a mindennapi tevékenység ésszerűbb, takarékosabb vitelének szervezésében.

Ezek az üzemgazdasági megoldások - nevezzük így - azonban önmagukban nem eredményeznek, nem is eredményezhetnek olyan változásokat, amelyek a túlméretezett intézményhálózat vagy a több mint háromezer önállóan gazdálkodó önkormányzattal szétforgácsolt helyi közigazgatás által generált és akuttá vált makrogazdasági problémákat megoldhatnák.

Ellenőrzéseink ismételten megmutatták az intézményi korszerűsítés vontatottságát, a feladat-felülvizsgálatok körében a tanácstalanságot és - jelek szerint - az érdekeltség hiányát is. A diagnózis érthető, és korántsem tekinthető meglepőnek. A terápia, a megvalósíthatósági hatástanulmányokra épülő koncepció ugyanis - az ellenőrzések tanulsága szerint - nem áll rendelkezésre. Részben ennek tulajdonít-

ható, hogy a modernizálásra és a karcsúsításra irányuló törekvések eddig jobbára kimerültek a gyakorta nem megfelelően megalapozott, kampányszerű létszámleépítésekben és az intézmények számára mechanikus kényszerintézkedésként megélt - természetesen ennek elkerülése érdekében mindent megtett - forráselvonásokban.

Más tényezők mellett ez is alapvetően közrejátszik abban, hogy nem elégséges az előrehaladás a nagy közösségi ellátó-elosztó rendszerek modernizálásában. Pedig ezek, akár a képzés, akár az egészségügyi és jóléti szektor működése oldaláról, végső soron - és ezért hozom újra szóba ezt - versenyképességi tényezők, egyben persze tudjuk - és a pénz világa nagyon sok mindenben tükörkép -, potenciálisan a társadalmi béke sajátos letéteményesei is. A rájuk vonatkozó, esetleg túlzottan egyoldalú, elsietett és szűkkeblű rövid távú megszorítások akár feszültség-hordozókká is válhatnak. Mielőbb változtatni kell azon, hogy az állam által vállalható feladatok és szolgáltatások köre, tartalma és terjedelme nincs a gyakorlat számára jól hasznosíthatóan körülírva és megfelelő szinten jogilag szabályozva. Ennek hiányában az ellátási, valamint a finanszírozási kötelezettség, ezek körében a kooperáció, illetőleg a felelősség és a kockázatmegosztás nem tehető világossá és egyértelművé.

Nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy az emberek élhető, biztonságot és perspektívát adó életviteli lehetőségeket igényelnek. Ha ebben az állam feladatai - hangsúlyozom, elvileg - tisztázottak, akkor az egészségügyi, szociális és más idetartozó szolgáltatásokhoz való hozzájutás feltételei nem lehetnek a mindenkori gazdasági helyzetet „kezelő” rövid távú intézkedések függvényei.

Bízom benne, ellenőrzési tapasztalataink alapján elfogadható, hogy a kibontakozás kiérlelt koncepciót, megfelelő szakmai alapvetést, és ami a legfontosabb, az Országgyűlés mindkét oldalának egyetértését, támogatását igényli. A jelentéseinkben ismétlődő megállapításokra gondolva meggyőződésem, ez az előfeltétele a közszolgálat, a közigazgatás fejlesztésének, mert ennek hiányában aligha tudunk megfelelni az új évezred kihívásainak.

Ellenőrzéseink bizonyítják, hogy a szélesebben értelmezett közösségi szektor stabilizálása, és hangsúlyozom, erőfeszítéseinek, a közigazgatás erőfeszítéseinek is az elismerése, majd munkája megfelelő fejlődési pályára állítása nem akadályozója, hanem éppenséggel előfeltétele a versenyszféra mozgástere ésszerű bővítésének, a közösségi

és a magánszektor közötti átjárás, kooperáció adta lehetőségek hatékony és megbízható hasznosításának.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Annak érdekében, hogy törvényi kötelezettségeinket továbbra is megbízhatóan, szakszerűen lássuk el, közel egy évvel az új parlamenti ciklust megelőzően, már ezekben a hetekben megkezdjük négyéves stratégiánk valóra váltásának elemzését. Készülünk arra, hogy a jövő tavaszra a környezeti kihívásokhoz is tudatosan igazodó, megújuló stratégiára támaszkodva dolgozzunk majd a következő időszakban is az Országgyűlés szolgálatában.

Az már most is megállapítható, hogy a középtávú stratégiai célok megvalósítása az eredeti elgondolásoknak megfelelően haladt előre, így jó alapot képez arra, hogy elképzeléseink szakmaiságát megtartva, az ellenőrzési környezet felmérésével - az ÁSZ felelősségi körén kívül kezdeményezett fejlesztő lépések megvalósulásával kapcsolatos gondokból okulva - stratégiai elképzeléseinket a jövőben még inkább a hasznosítás, a megelőzés igényeihez igazodva alakítsuk ki. Annyi bizonyos, hogy a közeljövőben fontos feladatként áll előttünk az államháztartás modernizálását és a közösségi igazgatás, a közigazgatás korszerűsítését előmozdító, közgazdasági elemzéseket is nyújtó teljesítmény-ellenőrzések szélesebb körű elterjesztése.

A társadalompolitikai vonzatok, valamint az Európai Unió követelményeihez való alkalmazkodás szempontjából is megkülönböztetett súlyt kellett helyezni a helyi önkormányzatok működését támogató ellenőrzéseinkre. Ezzel is meg kell próbálnunk, hogy mérsékeljük annak hatásait, hogy az önkormányzatok ellenőrzési kötelezettségüket nem kezelik annak súlyának és a jogszabályban előírtaknak megfelelően.

Tisztelt Országgyűlés! Ezúton is megköszönöm az önök támogatását, ami előfeltétele volt annak, hogy az elmúlt évben sikerrel megrendezzük a parlamenti ellenőrző szervezetek vagy - az angolszász szóhasználatot követve - a legfelsőbb szintű állami ellenőrző szervezetek világszövetségének, az INTOSAI-nak a XVIII. kongresszusát. A szervezet elnöki teendőinek ellátásával fővárosunk most a pénzügyi ellenőrzés világának szakmai centrumává vált és talán még inkább válik. Mindez munkát, lehetőséget és felelősséget jelent. Stratégiánk megújításának ez is fontos tényezője, hiszen a világszervezetben vál-

lalt szerepünkkel olyan helyzetbe kerültünk, hogy folyamatos, munkánk szakmai alapját erősítő tudástranszferre nyílik lehetőségünk.

A számvevőszéki ellenőrzések, meggyőződésünk, részesei a gazdasági kibontakozásnak, a reformléptékű változások megalapozásának, és így a maguk módján előreviszik a nemzetgazdaságot, az országot. Az Országgyűlés figyelmére, igényére és bátorítására támaszkodva, mint eddig, a jövőben is ezt szolgáljuk.

Az Állami Számvevőszék negyedik éve működik alelnökök nélkül. Kiváló munkatársakkal dolgozhatom együtt, igen sokat köszönhetek nekik. Az ÁSZ feladatainak ellátása csak így működik. Így talán megbocsátható annyi személyesség - és ezt nem az Országgyűlés befolyásolására szeretném mondani, csak szerény véleményemként -, a közvetlen vezetőtársaimat tartom legalkalmasabbnak arra, hogy szükség esetén alelnökként az Állami Számvevőszéket képviseljék.

Most, amikor munkánkról az ÁSZ kollektívája nevében beszámolhatok, kérem, engedjék meg, hogy megköszönjem munkatársaimnak, vezetőtársaimnak, önöknek, tisztelt képviselők, hogy ezt 2005 tavaszán, immár nyolcadik éve ismét megtehettem.

Megköszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*”

Az Állami Számvevőszék 2004. évi tevékenységéről szóló plenáris napirend vitáját követően elhangzott az ÁSZ elnöki válasz.

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, az Állami Számvevőszék elnöke:

„Tisztelt Elnök Úr! Rendkívül rövid szeretnék lenni, és megpróbálok az is lenni. Ha nem haragszanak, akkor nem térnék ki konkrétan a felvetésekre, hiszen a döntő többségével az ember egyetért, azok tények. Inkább néhány dilemmát szeretnék említeni, amit az Országgyűléssel illik megosztani.

Számunkra nagyon keskeny az a mezsgye - és ezzel szeretném kezdeni -, hogyan tudjuk érzékeltetni azt, hogy ez az ország fejlődik, hogy ebben az országban a rend irányába mozdulnak el a dolgok, ugyanakkor újabb és újabb problémák keletkeznek, hiszen látható az is, hogy ezek a tapasztalatok, amelyeket mi hozunk, és egyre többet beszélünk a szabályosság, elszámoltathatóság, transzparencia és

az accountability követelményéről - hogy nemzetközi szót használjak -, ez azt jelenti, hogy ezek a kérdések központi kérdésekké válnak, és el fogunk jutni oda az önkormányzatokat illetően - és remélem, hogy én még számvevőszéki elnök leszek akkor, tehát egy viszonylag rövid időtávlatban -, hogy a teljesítmények ellenőrzése és a teljesítmények kérdése kerül előtérbe az önkormányzati szférában is és az állami szférában is. Ahhoz azonban, hogy az Állami Számvevőszék nagy erőket tudjon mozgósítani a teljesítmények és az újabb, a versenyképesség kérdését érintő ügyekre, meg kell oldani azt, hogy szabályos és átlátható legyen az elszámolás. Nem érdemes teljesítményekről beszélni akkor, ha egyébként a dolog nincs rendben.

Tehát az a bizonyos elszámoltathatóság és átláthatóság, amiről szó volt, és amivel képviselő urak megtiszteltek, egy olyan követelmény, ami a XXI. század - elnézést, hogy ezt a szót használom - együttműködéséhez, kapcsolattartásához illeszkedik. Enélkül nem lehet bizalmat teremteni, a bizalom pedig versenyképesség, és lehet sorolni ezeket a kérdéseket.

Tehát mi nagyon szeretnénk ebbe az irányba mozdítani a munkánkat, és ebben számunkra nagyon fontos a parlamentnek az az akarat, hogy a szabályossági kérdéseket zárjuk le. Ez a bizonyos financial audit számunkra ezért olyan fontosságú, hogy a parlamentnek ne csak egy hibalistát adjunk, hanem tudjuk minősíteni, és a vita tulajdonképpen politikai jellegű legyen, és ne a számok tartalmáról szóljon. Tehát egy segítő jellegű hozzáállással szeretnénk továbbmozdulni.

A másik ilyen kérdés, ami szintén ehhez kapcsolódik, hogy ha a teljesítmények kérdése jelenik meg és a tartalmi kérdések, tehát árnyaltabb és nagyon sok olyan ügy van, ami nem összehasonlítható közvetlenül, hanem a mérőszámok körül is vita alakulhat ki, én természetesen tartom, hogy ezekben a kérdésekben lesznek véleménykülönbségek. Az Állami Számvevőszék mindig egy konzervatív kockázatkezelést próbál hozni, a másik oldalról pedig nyilvánvaló, hogy a kockázatkezelésnek más megközelítései is lehetnek. Tisztelt Országgyűlés! Tulajdonképpen mi úgy véljük, hogy ezzel, hogy ezeket a gondokat mi elmondjuk, a mérlegelés lehetőségét adjuk meg, hogy milyen tapasztalatanyag alapján, milyen irányban mozdulnak el ezek a kérdések.

Természetesen az is tény - és ez a zárómondatom -, hogy ezekben a kérdésekben az elmozdulás sokkal nehezebb. A tapasztalatunk évről évre az, hogy a szabályossági kérdéseket, a pénzek befizetését, a rendteremtésnek, ha szabad ezt mondani, ezeket a vulgáris lépéseit többé-kevésbé megteszik, ebben a kérdésben Magyarország a nemzetközi rendben nem áll rosszul.

A nagyobb kérdés az, hogy a „hogyan tovább?” kérdésében lesz-e erőnk arra, hogy az állami feladatokat újradefiniáljuk, tisztázzuk azt, hogy mi az önkormányzaté, mi az államé. Ehhez, természetesen tudom, hogy konszenzus kell, és ezeknek az ügyeknek akkor az Állami Számvevőszék számára is kialakulnak azok a mérőszámok, amelyek alapján ezekben a bizonyos kérdésekben a teljesítmények vonatkozásában egzaktabb módon tud eljárni.

Úgy gondolom, a mai vita és beszélgetés alapján, amit én a magam részéről és kollégáim nevében is - odaültem egy picit és próbáltunk beszélgetni - nagy zavarral és örömmel hallgattunk; úgy gondoljuk, hogy mi csináljuk a munkánkat. A Magyar Országgyűlés - és ezt is el kell mondani - az Állami Számvevőszék nyugodt működéséhez és most nemzetközi szerepvállalásához - ami bizony nagyon sok utazást jelent, nagyon sok konferenciát, a know-how szerzésnek azért vannak feltételei is - az anyagi alapokat mindenkor biztosította. Tehát, ha úgy tetszik, akkor a teljesítményeket elsősorban saját magunkon kell számon kérünk. A múlt év volt az első az idei évre nézve, amikor lényegileg az ellenőrzési tervre építettük rá a költségvetésünket, és ezt tervezzük az idén is, tehát annak megfelelően próbáljuk ezt rendezni.

Nagyon szépen köszönöm a tisztelt Országgyűlésnek a türelmét, a figyelmét, és nagyon remélem, hogy a következő év is ezeknek a gondolatoknak, ennek a határozatnak a megvalósítása tárgyában telhet el.

Köszönöm szépen. *(Taps.)*”